

খোতবা জুমা

হুজ্বায়েদেলা হজৰত আকদছ আমিনুল মোমিনিন খলিফাতুল মছিহ পঞ্চম
(আইঃ) য়ে ২০১৯ চনৰ ৫ জুলাই তাৰিখত জামা'নিৰ ববাৎসৰিক জলছা
ময়দানত প্ৰদান কৰা জুমাৰ খোতবাৰ সাৰাংশ।

তাছাছদ, তাউয আৰু ছুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হুযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে আল্লাহ তায়ালাৰ কৃপা, কল্যাণ আৰু পুৰস্কাৰ আদিৰ পৰা যি আমি হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ বয়াতৰ অন্তৰ্ভুক্ত হৈ লাভ কৰি আছো তাৰে এটা ডাঙৰ বৰকত ও কল্যাণ আৰু পুৰস্কাৰ আমি বাৎসৰিক জলছাৰ মাজেৰে লাভ কৰি আছো। যাতে ইয়াৰ দ্বাৰা আমি নিজৰ আধ্যাত্মিক আৰু চাৰিত্ৰিক লগতে শৈক্ষিক উন্নতি কল্পে চেষ্টা কৰিব পাৰো। যাতে ইয়াৰ দ্বাৰা আল্লাহ তায়ালাৰ সামান্য আৰু তাকওয়াৰ ক্ষেত্ৰত সুবিধা লাভ কৰিব পাৰো। আনহাতে পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ অধিকাৰ প্ৰদান কৰাৰ নিমিত্তে নিজৰ অন্তৰখন পৰিষ্কাৰ কৰি লব পাৰো আৰু হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ এই জলছা প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ আচল উদ্দেশ্য সফল কৰাৰ চেষ্টা কৰিব পাৰো। পাৰস্পৰিক মনোমালিন্য আৰু দুৰত্ব সমূহ মিলা প্ৰীতিলৈ সলনি কৰাৰ চেষ্টা কৰিব পাৰো আৰু নিজকে নিজে যেন সকলো ত্ৰুটি মুক্ত কৰাৰ চেষ্টা কৰো। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে এই কথাবোৰেই জলছা অনুষ্ঠিত কৰাৰ উদ্দেশ্য হিচাপে বৰ্ণনা কৰি গৈছে। গতিকে প্ৰত্যক জনেই, যিজনে জলছাত অংশগ্ৰহণ কৰি আছে, পুৰুষেই হওঁক বা মহিলাই হওঁক উক্ত কথাবোৰলৈ গুৰুত্ব দিয়া উচিত। তেওঁলোকে এয়া চিন্তা কৰা উচিত যে তেওঁলোকে খোদা তায়ালাৰ সন্তুষ্টি অৰ্জনাক্থে চেষ্টা কৰি আছে নে নাই আৰু এই মনোভাব লৈ জলছাত অংশগ্ৰহণ কৰিছে নে নাই? লগতে এয়াও চিন্তনীয় যে তাকওয়াৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যোৱাৰ চেষ্টা কৰিছে নে নাই। উত্তম চৰিত্ৰ প্ৰদৰ্শন কৰি পৰস্পৰৰ অধিকাৰ প্ৰদান কৰিবলৈ নাইবা এই চিন্তাৰে সৈতে ইয়ালৈ আহিছে। গতিকে এই উদ্দেশ্য সাৰ্থক কৰিবলৈ আমি অলপ হলেও চেষ্টা কৰিব লাগিব যাতে এই সকলোবোৰ কথা বাস্তৱায়িত কৰা সম্ভৱ হয় আৰু আমি আল্লাহ তায়ালাৰ কল্যাণ লাভ কৰোঁতা হওঁ। আকৌ আমি যাতে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ জলছালৈ অহা সকলোৰ নিমিত্তে কৰা দোৱাৰ অংশীদাৰ হব পাৰো। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে - মই কেতিয়াও নিবিচাৰো যে বৰ্তমানৰ পীৰ সকলৰ দৰে কেৱল প্ৰকাশ্য জাকজমকতা দেখুৱাৰ বাবে নিজৰ অনুসৰী সকলক এঠাইত জমা কৰোঁ বৰং ইয়াৰ আচল উদ্দেশ্য হল যাতে আল্লাহৰ সৃষ্টিৰ সংস্কাৰৰ উপায় উলিয়াব পাৰো।

হুজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কৈছে যে - গতিকে আমি উক্ত কথাবোৰলৈ মন কৰা উচিত। কেইদিন মান আগত বমজান মাহ উকলিল যি এটা আধ্যাত্মিক সংশোধন আৰু উন্নতিৰ মাহ আছিল, যত প্ৰত্যেক মোমিনৰ বাবে নিজাকৈ ইবাদত, ৰোজা, আৰু জিকৰে ইলাহিৰ সুযোগ আহিছিল আৰু এতিয়া আকৌ তিনিদিনীয়া এটা কেম্পৰ ব্যৱস্থা হৈছে, যত দ্বীনি আৰু ইলমি উন্নতিৰ সুযোগৰ সৈতে ইবাদত আৰু জিকৰে ইলাহিৰ পৰিবেশ গঢ়ি উঠিছে। যদি আমি ইয়াৰ পৰা লাভ আহৰণ নকৰোঁ তেন্তে আৰু কেনেকৈ লাভ আহৰণ কৰিম। গতিকে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে এটা ডাঙৰ দায়িত্ব আমাৰ ওপৰত জাপি দি গৈছে আৰু তেখেতে (আঃ) ৰ মান্যকাৰী সকলৰ পৰা বৰ ডাঙৰ আশা পোষণ কৰিছে। ইয়াতে সৃষ্টি হোৱা পৰিবেশৰ প্ৰকৃত লাভালাভ তেতিয়াহে যথার্থ হব যেতিয়া পাৰ্থিৱ জগতৰ মোহ আৰু আল্লাহ তায়ালা আৰু তাৰ বচুলৰ প্ৰেম ভাল পোৱাৰ আগত কোনো মূল্য নাৰাখিব। জগতত থাকি জগতৰ প্ৰতি থকা চেনেহ খোদা আৰু তাৰ বচুলৰ প্ৰেমৰ তুলনাত একো মৰ্যাদা নিদিয়াটো বৰ ডাঙৰ কথা আৰু এয়াই হল সেই বস্তু যিয়ে এজনক প্ৰকৃত মোমিনৰ ৰূপ দিয়ে। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে আল্লাহ তায়ালা এই জামাতক যি বনাব বিচাৰিছে তাৰ মূলতে হল, সেই প্ৰকৃত আৰু নিগুঢ় (তত্ত্ব) যি জগতৰ পৰা লুপ্ত হৈছে আৰু সেই প্ৰকৃত তাকওয়া আৰু পবিত্ৰতা যি এই যুগত পাবলৈ নাইকিয়া হৈছে সেইবোৰ পুনৰ যেন প্ৰতিষ্ঠা হয়। আকৌ আন এঠাইত তেখেত (আঃ) য়ে আমাক আমাৰ তাকওয়াৰ মান উচ্চ কৰাৰ শিক্ষা দিওঁতে কৈছে যে হে লোক সকল, তোমালোকৰ যিজনে নিজকে নিজে জামাতৰ অন্তৰ্ভুক্ত বুলি গণ্য কৰা, সৰগত আৰু তেতিয়াহে মোৰ জামাতৰ ভিতৰত বুলি দৰা ধৰা হব, যেতিয়া সচাকৈয়ে তাকওয়াৰ বাটত তেওঁ খোজ লৱ।

আকৌ আন এঠাইত আল্লাহ তায়ালাৰ মহানতা আৰু প্ৰেম অন্তৰত জন্মোৱাৰ প্ৰতি মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰোঁতে তেখেত

(আঃ) যে কৈছে যে আল্লাহ তায়ালাৰ মহত্ব অন্তৰত স্থাপিত কৰি লোৱা আৰু তাৰ তৌহিদ প্ৰকাশ কেৱল মুখৰে নহয় বৰং কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা কৰি যোৱা যাতে খোদা তায়ালাও কাৰ্য্যকৰী হিচাপে তাৰ কৃপা ও কল্যাণ তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰকাশ কৰে।

হুজুৰ আনোৱাৰ (আঃ) যে কৈছে যে কেনেকৈ কোনো এটা নেকি কৰাটো তাকওয়া নহয় বৰং সকলো ধৰণৰ নেকি অৰ্জন কৰা, খোদা তায়ালা আৰু তাৰ ভূত্যৰ সকলো ধৰণৰ অধিকাৰ প্ৰাদান কৰাটোৱেই হল তাকওয়া। কিছুমান লোক আছে, বাহিৰত তেওঁলোকে জামাতী কামৰ ক্ষেত্ৰত বৰ ভাল কিন্তু ঘৰত পুত্ৰ পৰিজন তাৰ ওপৰত অসন্তুষ্ট। আকৌ কিছুমান লোক আছে, নিজৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ অধিকাৰ ঠিকেই পালন কৰি আছে কিন্তু আল্লাহ তায়ালাৰ হুক আৰু তাৰ ইবাদতৰ প্ৰতি অকণো মনোযোগ নাই। আকৌ কিছুমানে দেখাত ইবাদত কৰোঁতা কিন্তু সামাজিক ক্ৰিয়া কৰ্মত অইনৰ খৰ্ব কৰোঁতা। গতিকে আল্লাহ তায়ালা স্পষ্ট কৃপা আৰু কল্যাণ অৰ্জন কৰিবলৈ প্ৰত্যেক আসোৱাহৰ পৰা আৰু সকলো ফালৰ পৰা নিজৰ আমলৰ অৱস্থা শুধৰাই লোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে আৰু এই জলছাৰ আৰম্ভণী এই উদ্দেশ্যই কৰা হৈছে যাতে নেকি অৰ্জনৰ প্ৰতি লোকৰ আগ্ৰহ জন্মে। হুজুৰত মমছিহ মাওউদ (আঃ) যে কৈছে যে মনত ৰাখিবা আল্লাহ তায়ালাৰ কামিল (কামিল) ভূত্য সেইজনহে হয়; যাৰ সম্পৰ্কে কৈছে যে “ লা তুলহিহিম তিজাৰাতুয়া লা বায়উন আন জিকৰিল্লাহ ” অৰ্থাৎ যাক কোনো ব্যাৱসায়-বানিজ্য, বেচা কিনায় আল্লাহ তায়ালাৰ জিকিৰৰ পৰা অলস কৰিব নোৱাৰে। আৰু কৈছে যে যেতিয়া অন্তৰত খোদা তায়ালাৰ সৈতে সচা সম্পৰ্ক আৰু প্ৰেম গঠিত কৰি লয় তেতিয়া সি তাৰ পৰা পৃথক হবই নোৱাৰে। যেনেকৈ নিজৰ কোনো সন্তানৰ টান নৰিয়া হলে, সন্তানৰ মাক বাপেকে যতেই নাযাওঁক বা যি কামতেই ব্যস্ত নাথাকক কিয়, সিহঁতৰ মন আৰু চিন্তা সেই সন্তানলৈ থাকেই। এনেদৰে যিজন খোদা তায়ালাৰ সৈতে সচা সম্পৰ্ক আৰু প্ৰেম গঢ়ি লয়, তেওঁ কোনো অৱস্থাতেই খোদা তায়ালাক পাহৰিব নোৱাৰে। গতিকে এয়াই হল সেই অৱস্থা যি মছিহ মাওউদ (আঃ) যে আমাৰ মাজত দেখিবলৈ বিচাৰিছে আৰু আজি আমি সেই অৱস্থা নিজৰ ভিতৰত সৃষ্টি কৰাৰ নিমিত্তেই ইয়াতে আহি সমবেত হৈছো। আমি প্ৰত্যেকেই চেষ্টা কৰিব লাগিব আৰু খোদা তায়ালাৰ ওচৰত দোৱা কৰিব লাগিব যাতে আমি এই অৱস্থাটো অৰ্জন কৰোঁতা হব পাৰো।

হুজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) যে কৈছে যে- জলছাত অংশ গ্ৰহন কৰোঁতা সকলে আৰু ইয়াত ডিউটি কৰোঁতা সকলে এই জলছাৰ দিন কেইটাত জিকৰে ইলাহিত নিজৰ জিভাখন তিয়াই ৰখাৰ চেষ্টা কৰক আৰু খোদা তায়ালাৰ সান্নিধ্য প্ৰাপ্তিৰ অধিকাৰী হওঁক। ইয়াতকৈ ডাঙৰ কথানো আমাৰ বাবে আৰু কি আছে যে আল্লাহ তায়ালা যেন আমাক মনত ৰাখে। গতিকে ইয়াৰ নিমিত্তে আমি সদায় চেষ্টা কৰি থকা উচিত আৰু তেতিয়াহে আমি হুজুৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ নিৰ্দেশ অনুযায়ী সৰগত আমি তেখেত (আঃ) ৰ জমাতৰ অন্তৰ্ভুক্ত বুলি গণ্য হম। এই দিন কেইটাত আমি এয়া দোৱা কৰা উচিত যে আমি যেন সেই লোক সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহওঁ যি সকলৰ ওপৰত খোদা তায়ালাৰ সন্তুষ্ট নহয় বৰং সেই সকলে লোকৰ তালিকাত যেন অন্তৰ্ভুক্ত হওঁ, যি সকলৰ বিষয়ে খোদা তায়ালাৰ ওপৰত দিয়া দৰে উল্লেখ কৰিছে। আল্লাহ তায়ালাৰ সৈতে আমি যেন প্ৰগাঢ় সম্পৰ্ক গঢ়োতা হওঁ আৰু নিজৰ অন্তৰখন এন্ধাৰৰ পৰা দূৰীভূত কৰোঁতা হওঁ। ইয়াতে জলছাৰ কাৰ্য্যক্ৰম চলাকালীন আৰু পিছত আজৰি সময়ত আৰু ৰাতিও আল্লাহ তায়ালাৰ তছবিহৰ সৈতে এয়া প্ৰাৰ্থনা কৰক আৰু শপত লওঁক যে - হে খোদা ! আমি সজ মনোভাবলৈ তোমাৰ মছিহৰ প্ৰতিষ্ঠিত জলছাত অংশগ্ৰহন কৰিছো, যি তোমাৰ নিশ্চিত সহায় আৰু জ্ঞানৰ পৰিধিত আৰম্ভ হৈছে। ইয়াতে তোমাৰ সন্তুষ্টিৰ অৰ্জনৰ্থে আৰু তোমাৰ তছবিহত আগবাঢ়িবলৈ আৰু তোমাৰ চেনেহ লাভৰ আশাত অংশ গ্ৰহন কৰিছো। তোমাৰ সকলো বৰকতৰে আমাক ভৰপূৰ কৰি দিয়া, যি তুমি এই জলছাৰ সৈতে সম্পৰ্কিত ৰাখিছা। লগতে তোমাৰ অন্তৰত সেই পবিত্ৰ পৰিবৰ্তন সাধন কৰি দিয়া যি তুমি বিচৰা আৰু যি পৰিবৰ্তন সাধনৰ নিমিত্তে তুমি আঁহজৰত (ছাঃ) ৰ সত্য প্ৰাণ দাস মছিহ মাওউদ (আঃ) ক এই যুগত প্ৰেৰণ কৰিছা। যাতে আমি প্ৰকৃতাৰ্থে তেখেত তেখেত (আঃ) ৰ বয়াতৰ অন্তৰ্ভুক্ত হওঁতা হব পাৰো। গতিকে আমি যেতিয়া আল্লাহ তায়ালাৰ সহায় ভিক্ষা কৰি আৰু দৰুদ ইস্তেগফাৰ পাঠ কৰি এই দিনবোৰ পাৰ কৰিম আৰু নিজৰ দিনবোৰ একমাত্ৰ আল্লাহৰ নিমিত্তে বনাই লম তেতিয়া নিশ্চয় আমাৰ ইবাদতৰ মান উন্নত হব আৰু আমাৰ আল্লাহ তায়ালাৰ সৈতে থকা সম্পৰ্কৰ কাৰণে আল্লাহৰ সৃষ্টিৰ এক প্ৰদান কৰোঁতাও আমি হব পাৰিম।

হুজুৰ আনোৱাৰ (আঃ) যে কয় যে এই দিনবোৰত আল্লাদ তায়ালা আমাৰ পাৰস্পৰিক মনোমালিন্য দূৰীভূত কৰক। হুজুৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে এই বাৎসৰিক জলছাক আল্লাহ তায়ালাৰ নিদৰ্শন (মজিজা) ৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছে। সেয়ে যি সকলে আল্লাহ তায়ালাৰ এই নিদৰ্শনৰ অৱমাননা কৰে তেওঁ আল্লাহৰ ক্ৰোধৰ বলি হব লাগিব। সেয়ে ইয়াত ভয় কৰিবলগীয়া

কথা আছে। যি সকলৰ মনোমালিন্য চলি আছে, তেওঁলোকে অতি সোনকালে পৰস্পৰে মিলাপ্ৰীতিৰ হাত আগবঢ়াব লাগে। আৰু এনেকুৱা পৰিবেশ গঢ়ি তুলিব লাগে যত অহংকাৰ আৰু হিংসাৰ পৰিবৰ্তে শান্তি আৰু মিলাপ্ৰীতিৰ সুন্দৰ পৰিবেশ সৃষ্টি হয়। আঁহজৰত (ছাঃ) ৰ এই বাণী “মুছলমান হৈছে তেওঁ, যাৰ হাত আৰু কথাৰ দ্বাৰা বেলেগ মুছলমানৰ কষ্ট নহয়” সদায় মনত ৰখা উচিত। আমি গম পোৱা উচিত যে এই বাণী আমাৰ অৱস্থাত প্ৰতিফলিত হৈছে নে নাই। মই বৰ আফছোচৰ সৈতে কব লগা হৈছে যে কিছুমান লোকে জলছাত অংশ গ্ৰহন কৰে আৰু সৰু সৰু কথাত পুৰণি মনোমালিন্য আৰু হিংসা পুনৰ জগাই তুলি জলছাৰ দিন কেইটাতোই, এই ঠাইতেই কাজিয়া লিপ্ত হৈ যায়। মাজে সময়ে পুলিছক মাতি আনিব লগা হয়। কিয় এয়া এজন মোমিনৰ মৰ্যাদা হ'ব পাৰেনে? কিয়! এয়া হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ)ৰ জমাতত অন্তৰ্ভুক্ত হিৰা সকলৰ কাম নে? নিশ্চয় নহয়। এনেকুৱা লোকক নিজামে জামাত যদি জমাতৰ পৰা উলিয়াই দিয়ে বা নিদিয়, এওঁলোকে নিজৰ আমল (কাৰ্য্য) ৰ কাৰণে আল্লাহ তায়ালাৰ দৃষ্টিত জামাতৰ বাহিৰ উলাই যাব। আনহাতে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ)ৰ বাণী অনুযায়ী এওঁলোকে সৰগত (আচমানত) তেখেত (আঃ) ৰ জামাতৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহ'ব। এনেদৰে আনফালে পদৱীদাৰ সকল আছে আৰু জলছাত কৰ্তব্যৰত সকল আছে, তেওঁলোকেও এই দিনকেইটাত বিশেষ লক্ষ্য ৰখা উচিত যে তেওঁলোকৰ চাৰিত্ৰিক মানদণ্ড যেন উন্নত মানৰ হয়। পদৱীদাৰ সকলৰ এয়া দায়িত্ব যে তেওঁলোকৰ মাজত যেন অসীম ধৈৰ্য্য, সহনশীলতা বিৰাজিত থাকে। গতিকে পদৱীদাৰ সকলে সদায় যেন নিজকে এজন খাদিম (সেৱক) জ্ঞান কৰে আৰু জামাতৰ সদস্য বৃন্দই লগতে জলছাত অংশগ্ৰহন কৰা পদৱীদাৰ সকলে নিজকে নিজামে জামাতৰ প্ৰতিনিধি স্বৰূপ ভাবি লওঁক তেতিয়াহে এই লড়াই কাজিয়াৰ নাইকিয়া হ'ব আৰু উত্তম পৰিবেশ গঠিত হ'ব আৰু পাৰস্পৰিক মনোমালিন্য দূৰ হ'ব।

এয়া সদায় মনত ৰখা উচিত যে পদৱী আচল বস্তু নহয়। বৰং আচল বস্তু হল বয়াতৰ হক আদায় কৰা। সেয়া তেওঁ জামাতৰ সদস্যই হওঁক বা পদাধিকাৰীয়ে হওঁক, তেওঁ এই হক আদায় কৰাৰ চেষ্টা কৰা উচিত। এই হক আদায় সম্পৰ্কে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে - হে মোৰ জামাত; খোদা তায়ালা আপোনালোকৰ লগত আছে। সেই কাদিৰে কৰিম আপোনালোকক পৰলোকলৈ এনেদৰে সাজু কৰক যেনেকৈ আঁহজৰত (ছাঃ) ৰ চাহাবা সকলক সাজু কৰিছিল। অপযশ, দুৰ্গতি হল সেই জীৱনৰ যিয়ে একমাত্ৰ জগত প্ৰেমী, দুৰ্ভাগীয়া হল সেইজন, যাৰ সকলো চিন্তা ভাৱনা জগতৰ পৰিসীমাত মেৰপাক খাই আছে। এনেকুৱা লোক যদি মোৰ জামাতত আছে তেন্তে তেওঁ অযথা নিজে নিজে মোৰ জামাতত অন্তৰ্ভুক্ত হৈ আছে কাৰণ তেওঁ সেই শুকান ডালৰ দৰে যিয়ে কোনো ফল দিব নোৱাৰে। আকৌ কৈছে সৌভাগ্য লোক সকল তোমালোকে অতি আগ্ৰহেৰে এই শিক্ষাৰ বহুত প্ৰবেশ কৰা, যি তোমালোকে মুক্তিৰ নিমিত্তে মোৰ ভৱিষ্যত প্ৰদান কৰিছে। তোমালোকে খোদা তায়ালাক এক অংশীদাৰ বিহীন সত্তা বুলি ধৰি লোৱা আৰু তাৰ লগত কাকো অংশীদাৰ নাপাতিবা। আচমান আৰু জমিনত থকা কোনো বস্তুকেই তাৰ সমান নাভাৱিবা। খোদা তায়ালা তোমালোকক কোনো আচবাৰ পত্ৰ ব্যৱহাৰত বাধা দিয়া নাই কিন্তু যিজন ব্যক্তিয়ে খোদা তায়ালাক এৰি তাৰ এই আচবাৰ পত্ৰ বা অনুগ্ৰহ ৰাজীৰ ভৰসা কৰা তেওঁ হল মুশৰিক। অতীতৰে পৰাই খোদা তায়ালা জনাই আহিছে যে পবিত্ৰ অন্তৰ অবিহনে মুক্তি নাই গতিকে নিজৰ অন্তৰখন পবিত্ৰ বনাই লোবা আৰু প্ৰবৃত্তিক হিংসা, ক্ৰোধৰ পৰা দূৰত থকা। খোদা তায়ালা আদেশ নিষেধ অন্তৰত ভয় ৰাখি পালন কৰা কাৰণ এই বিষয়ে তোমালোকক সোধা হ'ব। নমাজত অপৰিসীম দোৱা কৰা যাতে খোদা তায়ালা তোমালোকক তাৰ ফালে টানি নিয়ে আৰু তোমালোকৰ অন্তৰত যেন চিকুনাই দিয়ে কাৰণ মানৱ হল দুৰ্বল জীৱ। প্ৰত্যেক গোনাহ, যি দূৰ হয় সেয়া খোদা তায়ালাৰ শক্তিৰ প্ৰক্ষালনতহে দূৰ হয়। যেতিয়ালৈকে মানৱে খোদা তায়ালাৰ পৰা শক্তি নাপায় তেতিয়ালৈকে কোনো গোনাহৰ পৰাই মানৱে আঁতৰি আহিবলৈ সক্ষম নহয়। ইছলাম কেৱল এয়াই নহয় যে ৰীতি পৰম্পৰা অনুযায়ী নিজে নিজে কলমা পঢ়ি থকা বৰং ইছলামৰ গুঢ়াৰ্থ হল যে তোমালোকৰ আত্মা যেন খোদা তায়ালাৰ আস্থানত গৈ হামাখুৰি হৈ পৰে আৰু তাৰ নিৰ্দেশৰ প্ৰত্যেক বিভাগ যেন তোমালোকৰ জাগতিকতাৰ ওপৰত প্ৰাধান্যতা লাভ কৰে।

গতিকে এয়া হল সেই মান, যাৰ ওপৰত আমি প্ৰত্যেকেই জপিয়াই পৰাৰ চেষ্টা কৰা উচিত। প্ৰত্যেক আহমদীয়েই মনত ৰখা উচিত যে প্ৰত্যেকৰ পিছফালেই আহমদীয়তৰ ছবি লুকাই আছে, হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ ছবি বিদ্যমান আছে আৰু ইছলামৰ প্ৰতীক ৰৈ আছে। গতিকে প্ৰত্যেকজন আহমদীৰ গুৰু দায়িত্ব হল সেই ছবি বিলাকৰ হিফাজত কৰা। আনহাতে যি সকলক আল্লাহ তায়ালা দ্বীনৰ খিদমত কৰাৰ তৌফিক দান কৰিছে; তেওঁলোকৰ বাবে ৰৈ আছে আৰু ডাঙৰ

দায়িত্ব পালনৰ ভাৰ। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ এই বানী সদায় নিজৰ সন্মুখত ৰাখক যে “ মোৰ বয়াতৰ দাবী কৰি, মোক যেন বদনাম নকৰে”। এই কথাখিনি আমি সদায় নিজৰ দৃশ্য পটত ৰখা উচিত।

হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ এটা দোৱা এতিয়া আপোনালোকলৈ আগবঢ়াইছে, যাৰ মাজত আপোনালোকলৈ থকা তেখেত (আঃ) ৰ বেদনা প্ৰকাশ পাইছে। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে- মই দোৱা কৰো আৰু যেতিয়ালৈকে মোৰ মাজত নিশ্বাসৰ জীৱন আছে মানে দোৱা কৰিয়ে থাকিম, সেই দোৱা হল এয়া যে খোদা তায়ালো মোৰ এই জমাতৰ অন্তৰত পবিত্ৰ কৰক আৰু দয়াৰ হাত আগবঢ়াই দিয়ক আৰু জামাতী সকলৰ মন প্ৰাণ নিজৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰক আৰু সকলো চয়তানী আৰু হিংসা এওঁলোকৰ অন্তৰৰ পৰা উঠাই লওঁক আৰু পাৰস্পৰিক প্ৰেম, সচাঁ ভালপোৱা ঢালি দিয়ক আৰু মই বিশ্বাস ৰাখো যে এই দোৱাবোৰ নিশ্চয় এটা সময়ত কবুল হব আৰু খোদা তায়ালো মোৰ দোৱা বিফল নকৰিব।”

গতিকে আমি আল্লাহ তায়ালোৰ ওচৰত এয়া দোৱা কৰা উচিত যে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ)ৰ দোৱা আমাৰ নিমিত্তে যেন পূৰ্ণ হয় আৰু কিয়ামতলৈকে আমাৰ বংশধৰ সকলে যেন এই দোৱাৰ কল্যাণ লাভ কৰি থাকে। উক্ত দোৱাৰ শেষ ভাগত তেখেত (আঃ) য়ে এয়াওঁ দোৱা কৰিছে যে- “ হয় মই এয়াওঁ কৰোঁ যে যদি কোনোবাই মোৰ জামাতত খোদা তায়ালোৰ জনামতে অকৃতজ্ঞ বুলি বিবেচিত হয়, যাৰ ভাগ্যত নাই যে তেওঁ সচাঁ পবিত্ৰতা আৰু খোদা ভীৰুতা লাভ কৰে, তেন্তে তাক হে কাদিৰ খোদা ! মোৰ ফালৰ ফালৰ পৰা ঘূৰাই দিয়া যেনেকৈ সি তোমাৰ পৰা ঘূৰি থাকে, তেওঁৰ সলনি অইন কোনোবা জনক লৈ আনা যাৰ অন্তৰখন কোমল আৰু যাৰ প্ৰাণত তোমালৈ আকৰ্ষণ বেছি।

আল্লাহ তায়ালো আমাক এনেকুৱা অৱস্থাৰ পৰা বচাওঁক, যত আমি খোদা তায়ালো আৰু তাৰ সাধু পুৰুষৰ ফালৰ পাৰ ফালৰি কাটোতা হওঁ। আমাৰ ঈমান সদায় নিৰাপদ ৰাখক বৰং তাত আৰু দৃঢ়তা বঢ়াই যাওঁক আৰু আমি যেন এই সকলোবোৰ দোৱা নিজেও কৰোঁতা হওঁ যি হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে নিজৰ মান্যকাৰী সকলৰ নিমিত্তে আৰু তেওঁলোকৰ হকে কৰিছে।

এই জলছা কল্যানময় হবলৈ আৰু প্ৰতিটো বিপদ-আপদৰ পৰা নিৰাপদ থকাৰ নিমিত্তে দোৱা জাৰি ৰাখক। এই দিন কেইটাত বেছিকৈ সতৰ্ক থাকক আৰু ইফাল-সিফালে চোকা দৃষ্টি ৰাখক। আল্লাহ তায়ালো সকলো চয়তানৰ চয়তানী আৰু সকলো হিংসাখোৰৰ হিংসাৰ পৰা যেন আমাক বচাই ৰাখে, আৰু যেন নিৰাপদ ৰাখে। (আমিন)

Assamese Khulasa Khutba Jumma Huzoor Anwar 05 JULY.. 2019

To

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/n-IV, Bongaigaon Assam 783384. # 9707110844